

Μια

νέα γενιά καλλιτεχνών του δρόμου μεγαλώνει στην πρωτεύουσα και προσελκύει τα βλέμματα όλου του κόσμου.

Ο Μπάνσκι, ο διασημότερος εν ζωή γκραφίτας, είπε κάποτε ότι το γκράφιτι είναι ένα από τα τελευταία όπλα στα χέρια εκείνων που δεν έχουν πια τίποτα. Αυτό φυσικά, άμα θέλουμε, το πιστεύουμε. Αφενός, γιατί και το γκράφιτι κοστίζει, αφετέρου, επειδή κανείς δεν γνωρίζει ποιος είναι πράγματι ο Μπάνσκι και αν έχει κάποιος την τιμή να συνομιλεί όντως μαζί του.

Εν πάση περιπτώσει, το θέμα είναι αλλού: Είναι στους τοίχους της Αθήνας που βαθμιαία τα τελευταία χρόνια μεταμορφώθηκαν σε καμβάδες, για να φιλοξενήσουν τις αγωνίες και τα ερεθίσματα μιας νέας γενιάς καλλιτεχνών. Καλλιτεχνών οι οποίοι δεν βρίσκουν πλέον διέξοδο στην αγορά της τέχνης -κατέρρευσε κι αυτή όπως και κάθε άλλη μορφή νόμιμης εμπορικής δραστηριότητας- και αναζητούν ακροατήριο στους περαστικούς και στα διεθνή ΜΜΕ.

Αυτά τα έργα ανοικονόμητων διαστάσεων στις πλαϊνές -τυφλές- όψεις των πολυκατοικιών παρατήρησε και ο φωτογράφος του πρακτορείου Getty, Milos Bicanski διερχόμενος από την Αθήνα. Είπε λοιπόν να καταγράψει το φαινόμενο εν τη γενέσει του, πριν οι φιλότιμες προσπάθειες κάποιου δημάρχου γίνουν αιτία η

υπαίθρια γκαλερί μας να κατεβάσει ρολά.

Το αποτέλεσμα των κόπων του Bicanksi φιλοξενείται το τελευταίο διάστημα σε όλα τα Μέσα υψηλού κύρους σε Ευρώπη και Αμερική. Σελίδες επί σελίδων ηλεκτρονικές και χάρτινες αφιερώνονται αυτές τις ημέρες στο ταλέντο και την εφευρετικότητα των αφανών δημιουργών της πόλης. Μάλιστα, ορισμένοι μιλούν για «φαινόμενο» και για μια «νέα Μέκκα» της τέχνης του δρόμου.

Και η αλήθεια είναι ότι πολλά από τα έργα που έκαναν αιφνιδίως την εμφάνισή τους κάποιο πρωί, διαθέτουν και χιούμορ και πρωτοτυπία. Καμαρώστε τα λοιπόν• όμως να ξέρετε ότι, όσο καλός κι αν είναι ο φωτογράφος, ο καλύτερος τρόπος για να δει κανείς τα γκράφιτι είναι χωρίς μεσολαβητή.

Λήδα Πιμπλή

Π.Ο.Π.

Π.Ο.Π.

Π.Ο.Π.

Π.Ο.Π.

Πηγή: tospirto.net